

bracteis obtusis suffulti. Petala tria inferiora sunt utrinque sinuata, apice bifido. Superiorum duo lateralia sunt spatulata, obtusa, & superne revoluta: summum intermedium est arcuatum, paulo longius, angustum, apice latefcens. Stylus est longitudine filamentorum.

SERIOLA ÆTHNENSIS.

Tab. 79.

SERIOLA hispida; foliis obovatis, subdentatis. *Linn. syst. pag. 526.*

spec. pl. 2. pag. 1139.

Archyrophorus hirsutus, Bellidis obtuso folio. *Vaill. act. 1721. pag. 278.*

Hieracium multicaule, Bellidis folio molli. *Bocc. app. 8.*

Planta est annua, tota leviter lactescens, & fetis albicantibus mollibusque hirsuta, imprimis autem in foliis & calycibus. Folia radicalia & caulina inferiora sunt obovata, basi longe attenuata, obtusissima, dentata & subaspera. Caulina summa lanceolata, acuminata, integerrimaque. Caulis ramosè in pedunculos unifloros longosque abit. Calycis simplicissimi foliola linearia sunt numero ut plurimum tredecim. Inæqualiter quinquefidæ corollulæ luteum intus colorem habent, extus leviter purascunt. Receptaculo paleæ lineares infident, apicibus fetaceis & flavicantibus. Pappus est plumosus.

CICHOREUM PUMILUM.

Tab. 80.

CICHOREUM floribus sessilibus; radice annua.

Satum primo vere, floret a Majo ad Augusti finem. Quotannis una cum radice perit. Ex radice fibrosa caulis exurgit vix pedalis, asper, hirsutus, & parum ramosus. Folia sunt oblonga dentataque; infima obtusa basibusque subruncinata; summa integra & acuta; dorso villosa. In axillis flores sedent aut solitarii, aut sæpius plures aggregati, corollis cæruleis. Diversissimam speciem credo a Linnæanis. Patriam ignoro.

Cichoreum pumilum.